

Tisdag den 14 december 2021

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

P9_TA(2021)0489

Bekämpning av könsrelaterat våld: nätvåld

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2021 med rekommendationer till kommissionen om bekämpning av könsrelaterat våld: nätvåld (2020/2035(INL))

(2022/C 251/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 2 och 3.3 i EU-fördraget,
- med beaktande av artiklarna 8, 83.1, 84 och 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 7, 8, 10, 11, 12, 21, 23, 24, 25, 26 och 47,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 mars 2020 *En jämlikhetsunion: jämställdhetsstrategin 2020–2025*, särskilt målet att frigöra kvinnor och flickor från våld och stereotyper som fastställs i strategin,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 april 2021 om EU:s strategi mot människohandel 2021–2025,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 september 2017 *Hantering av olagligt innehåll online – Mot ett ökat ansvar för onlineplattformar*,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 juni 2020 *EU-strategi för brottsoffers rättigheter (2020–2025)*,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 november 2020 *En jämlikhetsunion: jämlikhetsstrategi för hbtqi-personer 2020–2025*,
- med beaktande av förslaget till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet,
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om en inre marknad för digitala tjänster (rättsakten om digitala tjänster) och om ändring av direktiv 2000/31/EG,
- med beaktande av uppförandekoden om olaglig hatpropaganda på nätet, offentliggjord av kommissionen i maj 2016, och den femte övervakningsrundan, vilken resulterade i dokumentet *Factsheet – 5th monitoring round of the Code of Conduct*,

Tisdag den 14 december 2021

- med beaktande av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet, som öppnades för undertecknande i Istanbul den 11 maj 2011,
- med beaktande av Europarådets konvention av den 23 november 2001 om it-brottslighet,
- med beaktande av sin resolution av den 21 januari 2021 om en EU-strategi för jämställdhet ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 juni 2021 om främjande av jämställdhet i utbildning och yrkesliv på området naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2021 om förklaringen om EU som en frihetszon för hbtqi-personer ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 februari 2021 om genomförandet av direktiv 2011/36/EU om förebyggande och bekämpande av människohandel och om skydd av dess offer ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 februari 2021 om framtida utmaningar för kvinnors rättigheter i Europa: mer än 25 år efter Pekingdeklarationen och handlingsplanen från Peking ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 januari 2021 om könsperspektivet under covid-19-krisen och tiden efter krisen ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 januari 2021 om överbryggande av den digitala klyftan mellan könen: kvinnors deltagande i den digitala ekonomin ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2020 om stärkandet av mediernas frihet: skyddet av journalister i Europa, hatpropaganda, desinformation och plattformarnas roll ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 april 2020 om en samordnad EU-insats mot covid-19-pandemin och dess konsekvenser ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 28 november 2019 om EU:s anslutning till Istanbulkonventionen och andra åtgärder för att bekämpa könsrelaterat våld ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 februari 2019 om bakslag för kvinnors rättigheter och jämställdhet i EU ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 september 2018 om åtgärder för att förebygga och bekämpa mobbning och sexuella trakasserier på arbetsplatsen, i det offentliga rummet och i politiken i EU ⁽¹²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 april 2018 om ökat inflytande för kvinnor och flickor med hjälp av den digitala sektorn ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ EUT C 456, 10.11.2021, s. 208.

⁽²⁾ Antagna texter, P9_TA(2021)0296.

⁽³⁾ EUT C 474, 24.11.2021, s. 140.

⁽⁴⁾ EUT C 465, 17.11.2021, s. 30.

⁽⁵⁾ EUT C 465, 17.11.2021, s. 160.

⁽⁶⁾ EUT C 456, 10.11.2021, s. 191.

⁽⁷⁾ EUT C 456, 10.11.2021, s. 232.

⁽⁸⁾ EUT C 425, 20.10.2021, s. 28.

⁽⁹⁾ EUT C 316, 6.8.2021, s. 2.

⁽¹⁰⁾ EUT C 232, 16.6.2021, s. 48.

⁽¹¹⁾ EUT C 449, 23.12.2020, s. 102.

⁽¹²⁾ EUT C 433, 23.12.2019, s. 31.

⁽¹³⁾ EUT C 390, 18.11.2019, s. 28.

Tisdag den 14 december 2021

- med beaktande av sin resolution av den 26 oktober 2017 om bekämpandet av sexuella trakasserier och övergrepp i EU ⁽¹⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 3 oktober 2017 om kampen mot it-brottslighet ⁽¹⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 september 2017 om förslaget till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet ⁽¹⁶⁾,
- med beaktande av bestämmelserna i FN:s rättsliga instrument på människorättsområdet, särskilt de som rör kvinnors och barns rättigheter, och av andra FN-instrument som rör våld mot kvinnor och barn,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolutioner av den 16 december 2020 *Intensification of efforts to prevent and eliminate all forms of violence against women and girls* (A/RES/75/161) och *The right to privacy in the digital age* (A/RES/75/176),
- med beaktande av resolutionen av den 5 juli 2018 från FN:s råd för mänskliga rättigheter *Accelerating efforts to eliminate violence against women and girls: preventing and responding to violence against women and girls in digital context* (A/HRC/RES/38/5),
- med beaktande av rapporterna från FN:s särskilda rapportörer om våld mot kvinnor, dess orsaker och konsekvenser, särskilt rapporten av den 18 juni 2018 när det gäller våld mot kvinnor och flickor på nätet ur ett människorättsperspektiv (A/HRC/38/47), rapporten av den 6 maj 2020 om att bekämpa våld mot kvinnliga journalister (A/HRC/44/52) och rapporten av den 24 juli 2020 om skärningspunkten mellan covid-19-pandemin och pandemin av könsrelaterat våld mot kvinnor, med fokus på våld i hemmet och initiativet "frid i hemmet",
- med beaktande av FN:s förklaring av den 20 december 1993 om avskaffande av våld mot kvinnor,
- med beaktande av FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning av den 10 december 1984,
- med beaktande av FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor av den 18 december 1979,
- med beaktande av den allmänna rekommendationen nr 35 av den 14 juli 2017 från kommittén för avskaffande av diskriminering av kvinnor om könsrelaterat våld mot kvinnor, som uppdaterar den allmänna rekommendationen nr 19,
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter av den 20 november 1989,
- med beaktande av den allmänna kommentaren nr 13 (2011) av den 18 april 2011 från kommittén för barnets rättigheter om barns rätt till frihet från alla former av våld,
- med beaktande av Agenda 2030 för hållbar utveckling och framför allt hållbarhetsmål 5 om jämställdhet,
- med beaktande av rapporten från Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa om kvinnliga journalisters säkerhet på internet ⁽¹⁷⁾,

⁽¹⁴⁾ EUT C 346, 27.9.2018, s. 192.

⁽¹⁵⁾ EUT C 346, 27.9.2018, s. 29.

⁽¹⁶⁾ EUT C 337, 20.9.2018, s. 167.

⁽¹⁷⁾ https://www.osce.org/files/f/documents/2/9/468861_0.pdf

Tisdag den 14 december 2021

- med beaktande av Europaparlamentets utredningstjänsts studie om *Combating gender-based violence: Cyber violence – European added value assessment*,
- med beaktande av studien från Europaparlamentets utredningstjänst *Cyber violence and hate speech online against women*,
- med beaktande av Europeiska jämställdhetsinstitutets jämställdhetsindex,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF⁽¹⁸⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF⁽¹⁹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1232 av den 14 juli 2021 om ett tillfälligt undantag från vissa bestämmelser i direktiv 2002/58/EG vad gäller användning av teknik hos tillhandahållare av nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster för behandling av personuppgifter och andra uppgifter i syfte att bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet⁽²⁰⁾,
- med beaktande av rapporten av den 3 mars 2014 från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter *Violence against women: an EU-wide survey*,
- med beaktande av rapporten av den 14 maj 2020 från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter *EU LGBTI II, A long way to go for LGBTI equality*⁽²¹⁾
- med beaktande av det rättsliga yttrandet av den 11 mars 2021 från generaladvokaten vid Europeiska unionens domstol över Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet, med syftet att förtydliga osäkerheten om rättsläget om och hur EU kan ansluta sig till och ratificera konventionen⁽²²⁾,
- med beaktande av det arbete som görs av Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) och Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning, inbegripet den senares Europeiska it-brottscentrumet, och dess hotbilsbedömning av internetstödd organiserad brottslighet,
- med beaktande av artiklarna 47 och 54 i arbetsordningen,
- med beaktande av den gemensamma behandlingen av ärendet i utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män, i enlighet med artikel 58 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A9-0338/2021), och av följande skäl:
 - A. Jämställdhet är ett grundläggande värde och ett centralt mål för unionen, och det bör återspeglas i all unionspolitik. Rätten till likabehandling och icke-diskriminering är en grundläggande rättighet som fastställs i artikel 2 och artikel 3.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), artiklarna 8, 10, 19 och 157 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och artiklarna 21 och 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan). Det första målet i unionens jämställdhetsstrategi för 2020–2025 är att stoppa det könsrelaterade våldet, vilket beskrivs som "en av våra samhällens största utmaningar", eftersom det påverkar kvinnor på alla nivåer i samhället, oavsett ålder, utbildning, inkomst, social bakgrund eller ursprungs- eller bosättningsland, och är ett av de allvarligaste hindren för uppnåendet av jämställdhet.

⁽¹⁸⁾ EUT L 335, 17.12.2011, s. 1.

⁽¹⁹⁾ EUT L 315, 14.11.2012, s. 57.

⁽²⁰⁾ EUT L 274, 30.7.2021, s. 41.

⁽²¹⁾ https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2020-lgbti-equality-1_en.pdf

⁽²²⁾ <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=238745&doclang=en>

Tisdag den 14 december 2021

- B. Våldet mot kvinnor och flickor och andra former av könsrelaterat våld är utbrett i EU och bör ses som en extrem form av diskriminering som har enorma effekter på offren och deras familjer och samhällen, och en kränkning av de mänskliga rättigheterna som grundar sig i bristande jämställdhet, vilket de bidrar till att upprätthålla och förstärka. Könsrelaterat våld har sin grund i den ojämlika maktfördelningen mellan kvinnor och män, i etablerade patriarkala strukturer och sedvänjor samt könsnormer, sexism och skadliga könsstereotyper och fördomar, som har lett till att män styr över och diskriminerar kvinnor och flickor i all deras mångfald, inbegripet hbtqi-personer.
- C. Våld mot kvinnor bör avse varje fall av könsrelaterat våld som leder till, eller troligen kommer att leda till, fysisk, sexuell, psykisk eller ekonomisk skada eller fysiskt, sexuellt, psykiskt eller ekonomiskt lidande för kvinnan, inbegripet hot om sådana handlingar, tvång eller godtyckligt frihetsberövande, oavsett om det sker i ett offentligt eller privat sammanhang eller om det sker på eller utanför nätet.
- D. Kvinnor och flickor i all deras mångfald och hbtqi-personer kan utsättas för könsrelaterat nätvåld på grund av kön, könsidentitet, könsuttryck eller könskaraktäristika. Intersektionell diskriminering, bland annat på grund av ras, språk, religion, övertygelse, nationellt eller socialt ursprung, tillhörighet till en nationell eller etnisk minoritet, härkomst, sexuell läggning, ålder, hälsotillstånd, funktionsnedsättning, civilstånd eller status som migrant eller flykting, kan förstärka konsekvenserna av könsrelaterat nätvåld. EU:s jämställdhetsstrategi för hbtqi-personer påminner om att var och en har rätt att känna sig trygga, både hemma, på allmän plats eller online.
- E. I unionens hbtqi-undersökning II som genomfördes av FRA framgår att 10 % av hbtqi-personer hade utsatts för nättrakasserier för att de var hbtqi-personer året före undersökningen, även på sociala medier. Intersexuella och transpersoner drabbas mer än genomsnittet (16 %). Tonåringar mellan 15 och 17 år var den grupp som oftast utsattes för nättrakasserier för att de var hbtqi-personer (15 %), jämfört med andra åldersgrupper (7 –12 %).
- F. Våld mot kvinnor och flickor i all deras mångfald och könsrelaterat våld förekommer i olika men inte ömsesidigt uteslutande former och uttryck. Nätvåld är ofta sammankopplat med och oskiljaktigt från våld utanför nätet, eftersom nätvåld kan föregå, medfölja eller utgöra en fortsättning på sådant våld. Könsrelaterat nätvåld bör därför ses som att könsrelaterat våld utanför nätet fortsätter in i onlinemiljön.
- G. Europaparlamentets utredningstjänsts studie *Combating gender-based violence: Cyber violence – European added value assessment* om könsrelaterat nätvåld uppskattar att 4-7 % av kvinnorna i EU har utsatts för nättrakasserier under de 12 månader som föregick bedömningen, medan 1-3 % har utsatts för nätstalkning. Nätstalkning förekommer i många olika former och är den vanligaste formen av hatpropaganda, antingen ensamt eller i kombination med annat, och har alltför länge varken erkänts eller åtgärdats. En undersökning som gjordes 2020 av World Wide Web Foundation med svarande från 180 länder avslöjade att 52 % av de unga kvinnorna och flickorna hade utsatts för övergrepp på nätet, genom att exempelvis privata bilder, videor eller meddelanden spridits utan deras samtycke, genom elaka och förödmjukande meddelanden, grovt och hotfullt språk, sexuella trakasserier och falskt innehåll, medan 64 % av de svarande sade sig känna någon som utsatts.
- H. Unga kvinnor och flickor löper större risk att utsättas för nätvåld, särskilt nättrakasserier och nätmobbning. Minst 12,5 % av skolmobbingen sker på nätet⁽²³⁾. Nuförtiden är ungdomar från tidig ålder allt oftare uppkopplade på sociala nätverk. Dessa former av våld ökar de sociala skillnaderna, eftersom det oftast är de mest missgynnade ungdomarna som utsätts. Enligt Unicef trakasseras flickor dubbelt så mycket som pojkar⁽²⁴⁾. Enligt denna undersökning är kvinnor mer skeptiska till huruvida teknikföretag använder deras uppgifter på ett ansvarsfullt sätt.

⁽²³⁾ <https://www.ohchr.org/EN/Issues/Women/SRWomen/Pages/OnlineViolence.aspx>

⁽²⁴⁾ <https://www.coe.int/en/web/campaign-free-to-speak-safe-to-learn/-/bullying-perspectives-practices-and-insights-2017->

Tisdag den 14 december 2021

- I. Enligt en rapport från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA) av den 3 mars 2014 *Violence against women: an EU-wide survey* hade 11 % av kvinnor i unionen utsatts för nätttrakasserier under 2014 och 14 % utsatts för stalkning från 15 års ålder.
- J. Internetuppkoppling och behovet av tillgång till det digitala offentliga rummet blir allt viktigare för utvecklingen av våra samhällen och ekonomier. Arbetstillfällen handlar allt oftare om och är beroende av digitala lösningar som innebär en allt större risk för att kvinnor ska råka ut för könsrelaterat nätvåld på arbetsmarknaden och när de deltar i ekonomisk verksamhet.
- K. Internets ökade räckvidd, den snabba spridningen av mobil information och användningen av sociala medier har, i kombination med ständigt flera, upprepade och sammanlänkade former av könsrelaterat våld, lett till en spridning av könsrelaterat nätvåld. Kvinnor och flickor som har tillgång till internet utsätts oftare för nätvåld än män. FN:s särskilda rapportör om våld mot kvinnor, dess orsaker och konsekvenser konstaterade att ny teknik oundvikligen kommer att ge upphov till olika och nya yttringar av våld mot kvinnor på nätet. Innovationen sker i en takt som ofta inte gör det möjligt att reflektera över dess långsiktiga konsekvenser, och det könsrelaterade nätvåldet kommer sannolikt att fortsätta att öka under de kommande åren. Man behöver på lämpligt sätt bedöma hur det könsrelaterade nätvåldet påverkar kvinnor, och förstå de mekanismer som tillåter förövare av denna form av könsrelaterat våld att utöva våld, för att man ska kunna säkerställa ersättning, ansvarsutkrävande och förebyggande.
- L. Enligt Världshälsoorganisationen ⁽²⁵⁾ har en av tre kvinnor runt om i världen utsatts för fysiskt eller sexuellt våld oftast av en nära partner. Könsrelaterat våld har ökat under covid-19-pandemin och nedstängningar har förvärrat risken för våld och övergrepp i hemmet. Internet har använts allt mer under covid-19-pandemin, vilket har ökat det nätbaserade och av IKT underlättade könsrelaterade våldet, eftersom en våldsam partner och före detta partner också övervakar, spårar och hotar sina offer och begår våld med hjälp av digitala verktyg. Nätvåld kan sammanfalla med och eskalera till fysiskt våld om det inte åtgärdas i ett tidigt skede. I EU:s strategi för brottsoffers rättigheter 2020-2025 konstaterar kommissionen att den nuvarande situationen med covid-19-pandemin har lett till ökad cyberbrottslighet, t.ex. sexualbrott och hatbrott på nätet.
- M. Bland de vanligaste typerna av könsrelaterat nätvåld finns nätttrakasserier, nätstalkning, IKT-relaterade kränkningar av den personliga integriteten, inbegripet åtkomst till, mottagande, inspelning, delning och manipulation av uppgifter eller bilder, inklusive personliga uppgifter, utan samtycke, identitetsstöld och hatpropaganda på nätet, påtvingad kontroll genom digital övervakning, och kontroll av kommunikation via stalker- och spionprogram samt användning av tekniska medel för människohandel, inbegripet för sexuellt utnyttjande.
- N. Könsrelaterat nätvåld kan förövas med hjälp av en rad olika internetbaserade kommunikationskanaler och kommunikationsverktyg, bland annat sociala medier, webbinnehåll, diskussionsforum, dejtingsidor, kommentarspalter och chattrum för spel. Det finns många typer av könsrelaterat nätvåld som är lättare att begå och som kan begås i större omfattning än fysiska former av könsrelaterat våld.
- O. Vissa medlemsstater har antagit lagar om endast vissa specifika former av könsrelaterat nätvåld och därför finns det fortfarande stora luckor. Det finns för närvarande ingen gemensam definition eller effektiv politisk strategi för att bekämpa könsrelaterat nätvåld på unionsnivå. Det finns ingen harmoniserad definition av könsrelaterat nätvåld på unionsnivå, vilket leder till stora skillnader när det gäller den utsträckning i vilken medlemsstaterna bekämpar och förebygger könsrelaterat nätvåld, och innebär att den skyddsnivå som de erbjuder varierar kraftigt och är splittrad, trots att det handlar om gränsöverskridande brottslighet. Det behövs därför en harmoniserad rättslig definition av könsrelaterat nätvåld för att säkerställa konvergens både på nationell nivå och unionsnivå.

⁽²⁵⁾ <https://www.who.int/publications/i/item/9789240022256>

Tisdag den 14 december 2021

- P. Enligt FN:s särskilda rapportör om våld mot kvinnor, dess orsaker och konsekvenser, bör definitionen av nätvåld mot kvinnor omfatta alla former av könsrelaterat våld mot kvinnor som helt eller delvis begås, stöds eller förvärras genom användning av IKT, såsom mobiltelefoner och smarttelefoner, internet, sociala medieplattformar eller e-post, mot en kvinna för att hon är kvinna eller som drabbar kvinnor oproportionerligt ⁽²⁶⁾.
- Q. En kriminalisering av könsrelaterat nätvåld kan ha en avskräckande effekt på förövare av rädsla för påföljder eller för att de blir medvetna om att de begår ett brott.
- R. Nya former håller på att växa fram på grund av den snabba utvecklingen och användningen av digital teknik och digitala tillämpningar. Dessa olika former av könsrelaterat nätvåld och nättrakasserier drabbar alla åldersgrupper, från tidig ålder till skolan och yrkeslivet, och därefter. Man bör inte heller bortse från att nätvåldet kan ta sig rent fysiska uttryck.
- S. Enligt Europeiska jämställdhetsinstitutet (EIGE) har sju av tio kvinnor utsatts för nätstalkning. Stalkerprogram är en programvara som underlättar övergrepp genom att möjliggöra övervakning av en persons apparater utan att personen i fråga samtyckt till det eller får vet att övervakning pågår, samtidigt som programvaran är dold. Sådan programvara kan lagligen användas och köpas i unionen, och marknadsförs ofta som programvara för föräldrakontroll.
- T. Bildbaserade sexuella övergrepp är ofta ett sätt att trakassera och förödmjuka offer. "Djupfakes" är ett relativt nytt sätt att sprida könsrelaterat våld och utnyttja artificiell intelligens för att utnyttja, förödmjuka och trakassera kvinnor.
- U. Bildbaserade sexuella övergrepp och webbplatser där sådana övergrepp sprids är en ökande form av våld i nära relationer. Bildbaserade sexuella övergrepp kan få sexuella konsekvenser, om det sexuella umgänget spelades in och/eller sprids utan samtycke, psykologiska konsekvenser, genom att offrets privatliv sprids offentligt, och ekonomiska konsekvenser, genom att det bildbaserade sexuella övergreppet kan få negativa följder för offrets nuvarande eller senare yrkesliv.
- V. Det finns en ökad risk för att privata och sexuella videor med kvinnor, utan deras samtycke, sprids på pornografiska webbplatser och att de sprids för ekonomiska syften. Att privat innehåll sprids på nätet utan offrets samtycke, framför allt om det innehåller sexuella övergrepp, gör att våldet blir ännu mer traumatiserande, och ofta får dramatiska konsekvenser, inklusive självmord.
- W. Unga kvinnor, och framför allt flickor, utsatts för könsrelaterat nätvåld som förövas med hjälp av ny teknik, bland annat nättrakasserier och nätstalkning genom hot om våldtäkt, mordhot, IKT-relaterade kränkningar av den personliga integriteten, och offentliggörande av privat information och privata foton.
- X. För närvarande är det 15 medlemsstater vars lagstiftning om hatpropaganda inte omfattar begreppet könsidentitet. Kommissionen har i unionens jämställdhetsstrategi 2020-2025 och i jämställdhetsstrategin för hbtqi-personer förbundit sig att lägga fram ett initiativ för att utvidga brottsområdena till att omfatta specifika former av könsrelaterat våld i enlighet med artikel 83.1 i EUF-fördraget, om harmonisering är möjligt.
- Y. Den statistik som tas upp i denna resolution visar att hatpropaganda mot hbtqi-personer är mycket vanligt, framför allt på nätet, och att det är en uppenbar avsaknad i vissa medlemsstater av lagar för att förebygga, åtgärda och bestraffa sådana former av övergrepp på nätet.

⁽²⁶⁾ Rapport av den 18 juni 2018 från FN:s särskilda rapportör om våld mot kvinnor, dess orsaker och konsekvenser när det gäller våld mot kvinnor och flickor på nätet ur ett människorättsperspektiv (A/HRC/38/47).

Tisdag den 14 december 2021

- Z. Unionen undertecknade 2017 Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (*Istanbulkonventionen*), som fortfarande är riktmärket för internationella standarder för att utrota könsrelaterat våld, och unionens anslutning till konventionen är en högprioriterad fråga för kommissionen.
- AA. Det behövs konsekventa, konkreta, representativa och jämförbara administrativa uppgifter baserade på en robust och samordnad ram för statistikinsamling för att avskaffa könsrelaterat våld, inklusive könsrelaterat nätvåld. Det saknas heltäckande och jämförbara disaggregerade uppgifter om alla former av könsrelaterat våld och dess bakomliggande orsaker. Trots den ökade medvetenheten om detta fenomen leder bristen på insamling av data om alla former av könsrelaterat våld till att det blir svårt att göra en korrekt bedömning av fenomenets utbredning. Bristen på sådana uppgifter hänger samman med en underrapportering av fall som avser könsrelaterat nätvåld. Istanbulkonventionen och direktiv 2012/29/EU innefattar krav på att medlemsstaterna ska rapportera in statistiska data och ta fram data uppdelade efter kön.
- AB. Straffrättsliga åtgärder till följd av könsbaserat nätvåld släpar fortfarande efter i många medlemsstater, vilket visar på bristande förståelse för och medvetenhet om hur allvarliga dessa brott är och innebär att man i många medlemsstater avskräcks från att anmäla sådana brott. Om poliser får lära sig mjuka färdigheter för att noggrant lyssna, förstå och respektera alla offer för alla former av könsrelaterat våld kan det bidra till insatser mot underrapportering och upprepad viktimisering. Tillgängliga förfaranden och mekanismer för anmälan, jämte rättsmedel, är oumbärliga för främjandet av en tryggare miljö för alla som utsatts för könsrelaterat våld. Det bör finnas tillgänglig information för offer för nätvåld om hur och till vem de ska vända sig inom den brottsbekämpande myndigheten samt om vilka rättsmedel som finns tillgängliga för att hjälpa dem igenom en påfrestande situation.
- AC. Europeiska it-brottscentrumet vid Europol, Eurojust och Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå (Enisa) har bedrivit forskning om cyberbrottslighet på nätet. Vissa kvinnor och hbtqi-personer, till exempel feminister och hbtqi-aktivister, artister, politiker, kvinnor i offentliga befattningar, journalister, bloggare, människorättsförfvarare och andra offentliga personer, är särskilt utsatta för könsrelaterat nätvåld. Detta skadar inte bara deras rykte och orsakar psykiskt lidande, utan kan också rubba offrens livssituation, medföra intrång i privatlivet och skada deras personliga relationer eller familjeliv och kan avskräcka offren från att vara digitalt delaktiga i det politiska, sociala, ekonomiska och kulturella livet.
- AD. Könsrelaterat nätvåld leder ofta till själv censur och detta kan ha negativa effekter för offren för könsrelaterat nätvåld och deras yrkesliv och rykte. De våldsamma och könsspecifika hoten betyder att offren ofta använder sig av pseudonymer och håller en låg profil på internet, bestämmer sig för att tillfälligt upphöra med, avaktivera eller för alltid radera sina internetkonton, eller rentav lämna sitt yrke helt och hållet. Detta kan medföra att kvinnors röster och åsikter tystnar och att den redan rådande ojämlikheten mellan könen i det politiska, sociala och kulturella livet ökar. Det tilltagande könsrelaterade nätvåldet som kvinnor drabbas av kan hindra dem från att fortsätta delta i den digitala sektorn i sig, så att en könsdiskriminerande attityd, utveckling och införande av ny teknik permanentas och leder till att dagens diskriminering och stereotyper upprepas och bidrar till en normalisering av könsrelaterat nätvåld.
- AE. Könsrelaterat nätvåld har en direkt inverkan på kvinnors sexuella, fysiska och psykiska hälsa och välbefinnande och har en negativ social och ekonomisk inverkan. Könsrelaterat nätvåld inverkar negativt på offrens förmåga att fullt ut utöva sina grundläggande rättigheter, vilket därför får ödesdigra konsekvenser för samhället och demokratin som helhet.
- AF. Den negativa ekonomiska effekten av könsrelaterat våld och den psykiska ohälsa som våldet ger upphov till kan få allvarliga konsekvenser för offren, bland annat när det gäller deras förmåga att söka jobb, och kan leda till ekonomisk belastning. De ekonomiska konsekvenserna av könsrelaterat våld kan påverka deras jobb – exempelvis genom lägre närvaro, deras anställningsstatus kan äventyras, och det kan betyda en risk att de blir av med sitt arbete eller producerar mindre. De psykiska hälsoeffekterna av könsrelaterat nätvåld kan vara komplexa och långsiktiga. De

Tisdag den 14 december 2021

psykiska hälsoeffekterna av könsrelaterat nätvåld, såsom ångest, depression och symtom på posttraumatisk stress, har negativa relationsmässiga, sociala, rättsliga, ekonomiska och politiska konsekvenser och påverkar i slutändan unga människors försörjning och identitet. Vissa av dessa konsekvenser kombineras med andra former av diskriminering, vilket medför att den diskriminering och brist på jämställdhet som finns i dag förvärras.

AG. Enligt en studie från Europaparlamentets utredningstjänst *Combating gender-based violence: Cyber violence – European added value assessment* uppskattas de sammanlagda kostnaderna för nättrakasserier och nätstalkning till mellan 49 och 89,3 miljarder EUR. Den största kostnadsposten är värdet av förlorad livskvalitet som svarade för över hälften av de sammanlagda kostnaderna (omkring 60 % för nättrakasserier och omkring 50 % för nätstalkning).

AH. Förebyggande åtgärder, särskilt genom utbildning, också i digital kompetens och digitala färdigheter såsom cyberhygien och nätetikett, måste vara ett huvudinslag i all offentlig politik mot könsrelaterat nätvåld.

1. Europaparlamentet betonar att det könsrelaterade nätvåldet är en fortsättning på det könsrelaterade våldet utanför nätet och att ingen typ av politik kommer att vara verkningsfull om ingen hänsyn tas till denna verklighet. Parlamentet betonar att befintlig unionslagstiftning inte har de mekanismer som behövs för att könsrelaterat nätvåld ska kunna åtgärdas ordentligt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att utforma och genomföra lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder, att ta itu med könsrelaterat nätvåld och att låta offer för könsrelaterat nätvåld bidra till strategierna för att åtgärda det och koppla dem till initiativ för att utrota könsstereotyper, en sexistisk attityd till och diskriminering av kvinnor. Parlamentet betonar att dessa framtida förslag bör fungera i linje med befintliga förslag, såsom förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om en inre marknad för digitala tjänster (rättsakten om digitala tjänster) och om ändring av direktiv 2000/31/EG samt rättsakter som redan är i kraft, såsom Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU⁽²⁷⁾ och direktiv 2012/29/EU.

2. Parlamentet påminner om att det inte finns någon gemensam definition av könsrelaterat nätvåld, vilket resulterar i stora skillnader vad gäller omfattningen av medlemsstaternas förebyggande åtgärder och motåtgärder, och innebär att medlemsstaternas skydd av och stöd och ersättning till offren varierar kraftigt. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att fastställa och anta en gemensam definition av könsrelaterat nätvåld som skulle underlätta arbetet med att analysera de olika formerna av könsrelaterat nätvåld och motverka det, och på så sätt skulle säkerställa att offer för könsrelaterat nätvåld i medlemsstaterna har faktisk tillgång till rättslig prövning och specialiserade stödtjänster.

3. Europaparlamentet betonar att begreppet könsrelaterat nätvåld inte kan begränsas till användningen av datorsystem utan att det bör fortsätta att ha en bred definition som alltså omfattar användning av IKT för att orsaka, underlätta eller hota personer med våld.

4. Europaparlamentet välkomnar EU:s jämställdhetsstrategi för 2020–2025, som lades fram av kommissionen som ett verktyg för att bekämpa våld mot kvinnor i all deras mångfald, bekämpa könsrelaterat våld samt motverka grundorsakerna till våldet. Parlamentet understryker att könsrelaterat nätvåld är djupt rotat i maktodynamik, ekonomisk obalans och könsnormer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att ta itu med de bakomliggande orsakerna till könsrelaterat nätvåld och att motverka könsroller och stereotyper som accepterar våld mot kvinnor.

5. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anslå tillräckliga mänskliga och ekonomiska resurser till nationella, regionala och lokala styrande organ samt till rättshjälp, hälso- och sjukvård, särskilt psykisk hälsa, och till institutioner för socialt skydd, inbegripet kvinnoorganisationer, för att på ett effektivt sätt förebygga och skydda kvinnor mot könsrelaterat nätvåld.

⁽²⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättning av rådets rambeslut 2002/629/RIF (EUT L 101, 15.4.2011, s. 1).

Tisdag den 14 december 2021

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att även nätvåld tas upp, inbegripet de former av nätvåld som förekommer inom sexindustrin. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att sätta stopp för porrindustrin som bygger på sexhandel, våldtäkt och andra former av angrepp på och övergrepp mot kvinnor och barn. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inkludera kvinnohat i hatpropaganda och kvinnofientliga övergrepp i hatbrott.
7. Europaparlamentet framhåller att den systematiska och sociala diskrimineringen, inbegripet könsdiskriminering, rasdiskriminering och ekonomisk diskriminering, återkommer och förstärks på nätet. Parlamentet påminner om att dessa former av diskriminering överlappar varandra, vilket leder till mer extrema konsekvenser för människor i utsatta situationer såsom invandrarkvinnor, kvinnor som tillhör etniska eller religiösa grupper, kvinnor med funktionsvariationer, hbtqi-personer och tonåringar.
8. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande inom ramen för jämlikhetsstrategin för hbtqi-personer 2020–2025 att utöka förteckningen över "eurobrott" enligt artikel 83.1 i EUF-fördraget till att omfatta hatbrott och hatpropaganda, även när de riktas mot hbtqi-personer.
9. Europaparlamentet understryker det akuta behovet av att komma åt de bakomliggande orsakerna till könsrelaterat våld och uppmanar kommissionen att ta hänsyn till detta i sitt framtida förslag.
10. Europaparlamentet betonar att covid-19-pandemin ledde till en dramatisk ökning av våld och övergrepp i nära relationer, något som har kallats "skuggpandemin" och som inbegriper fysiskt, psykiskt, sexuellt och ekonomiskt våld och deras onlinedimension, eftersom en mycket större del av människors sociala liv har flyttats till nätet och offren har tvingats tillbringa mer tid med förövarna, där de tenderar att vara mer isolerade från stödnätverk. Parlamentet framhåller också att många hbtqi-personer under covid-19-nedstängningarna blev utsatta för trakasserier eller övergrepp eller utsattes för våld, även av familjemedlemmar, vårdnadshavare eller en sambo.
11. Europaparlamentet betonar att "skuggpandemin" gjorde det svårt för kvinnor att få tillgång till effektivt skydd, stödtjänster och rättslig prövning, och avslöjade att stödresurserna och stödstrukturerna var otillräckliga, vilket gjorde att många av dem inte fick tillräckligt skydd i tid. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utöka det stöd de erbjuder genom särskilda skyddade boenden, hjälplinjer och stödtjänster för att skydda offren och underlätta ersättning för, anmälan om och åtal för könsrelaterat våld.
12. Europaparlamentet uttrycker oro över de fall av hatbrott och hatpropaganda med koppling till uppvigling till diskriminering eller våld som skedde under covid-19-pandemin, och som ledde till en stigmatisering av personer från grupper som befinner sig i en utsatt situation.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en mer djupgående analys av covid-19-pandemins inverkan på alla former av könsrelaterat nätvåld, och uppmanar medlemsstaterna att vidta effektiva åtgärder med stöd av organisationer i det civila samhället och unionens organ och byråer såsom FRA och Europol⁽²⁸⁾. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att utarbeta ett unionsprotokoll om könsrelaterat våld i kris- och nödsituationer i syfte att inkludera skyddstjänster för brottsoffer som "grundläggande tjänster" i medlemsstaterna.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utvidga omfattningen av hatpropaganda till sexistisk hatpropaganda.
15. Europaparlamentet understryker att könsrelaterat nätvåld är gränsöverskridande till sin natur. Parlamentet betonar att könsrelaterat nätvåld har ytterligare gränsöverskridande konsekvenser med tanke på den gränsöverskridande dimensionen av IKT-användning. Parlamentet understryker att förövarna använder onlineplattformar eller mobiltelefoner som är anslutna till andra länder eller som har andra världsländer än dem där offren för könsrelaterat nätvåld befinner sig. Parlamentet framhåller att den snabba tekniska utvecklingen och digitaliseringen kan leda till nya former av könsrelaterat nätvåld, vilket skulle kunna leda till att förövare inte hålls ansvariga, vilket stärker en kultur av straffrihet.
16. Europaparlamentet uppmanar unionens institutioner, byråer och organ, liksom medlemsstaterna och deras brottsbekämpande myndigheter, att samarbeta och vidta konkreta åtgärder för att samordna sina insatser för att bekämpa könsrelaterat nätvåld.

⁽²⁸⁾ <https://www.europol.europa.eu/publications-documents/pandemic-profiteering-how-criminals-exploit-covid-19-crisis>

Tisdag den 14 december 2021

17. Europaparlamentet betonar vikten av att beakta överlappningen mellan könsrelaterat nätvåld och människohandel som baseras på sexuellt utnyttjande av kvinnor och flickor, särskilt i samband med covid-19-pandemin. Parlamentet understryker att medvetandehöjande åtgärder avseende människohandel på nätet via sociala medier är avgörande för att förhindra att nya offer hamnar i nätverken för människohandel. Parlamentet understryker vidare att bildbaserade sexuella övergrepp är en extrem kränkning av den personliga integriteten och också utgör en form av könsrelaterat våld, vilket exempelvis framgick i Irland i november 2020, då tiotusentals bilder med tydlig sexuell innebörd av kvinnor och flickor offentliggjordes utan deras samtycke. Parlamentet uppmanar därför starkt medlemsstaterna att uppdatera sin nationella lagstiftning för att inbegripa bildbaserade sexuella övergrepp eller annan delning utan samtycke av tydligt intimt material i förteckningen över sexualbrott, separat från fall som innehåller material med övergrepp på barn.

18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att på ett korrekt och effektivt sätt anta och genomföra lämpliga nationella lagar, inbegripet straffrätt, och särskilda strategier för att främja ökad medvetenhet, och att använda kampanjer och inrätta utbildningsprogram, bland annat om digital utbildning, digital kompetens och digitala färdigheter, som också skulle rikta sig till yngre generationer. Kommissionen uppmanas att stödja medlemsstaterna i detta avseende.

19. Europaparlamentet framhåller betydelsen av jämställdhet i läroplaner för att komma åt de bakomliggande orsakerna till könsrelaterat våld genom att undanröja könsstereotyper och förändra sociala och kulturella attityder som leder till skadliga samhälls- och könsnormer. Parlamentet understryker den roll som behörig undervisande personal, såsom lärare, spelar för att stödja studenter i frågor som rör könsrelaterat nätvåld och vikten av att investera i dem. Parlamentet konstaterar att utbildningen för pojkar och män bör ges särskild uppmärksamhet.

20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utarbeta strategier och program för att stödja och säkerställa ersättning för offren, och att vidta lämpliga åtgärder mot straffrihet för dem som gjort sig skyldiga till sådana handlingar, bland annat genom att överväga att se över och ändra sin nationella lagstiftning om domstolsbeslut för att inkludera nätvåld som ett sätt på vilket man kan bryta mot ett domstolsbeslut.

21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta nätverk av nationella kontaktpunkter och initiativ för att förbättra tillnärmningen av regler och öka efterlevnaden av befintliga regler i syfte att komma till rätta med könsrelaterat nätvåld. Parlamentet påminner om att Europarådets konvention om it-brottslighet, Europarådets konvention om skydd för barn mot sexuell exploatering och sexuella övergrepp och Istanbulkonventionen kräver att specifika handlingar som inbegriper eller medför våld mot kvinnor och barn, såsom könsrelaterat nätvåld ska kriminaliseras.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillhandahålla lämplig finansiering till opinionsbildande organisationer och stödorganisationer för brottsoffer. Parlamentet betonar hur viktig forskning om fenomenet könsrelaterat nätvåld är. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen och medlemsstaterna att öka resurserna, t.ex. de medel som avsätts för informationskampanjer och bekämpning av könsstereotyper.

23. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla obligatorisk, kontinuerlig och jämställdhetsmedveten kapacitetssupplyggnad och utbildning för alla berörda yrkesutövare, särskilt för rättsväsendet och brottsbekämpande myndigheter i kampen mot könsrelaterat nätvåld i alla skeden, att förse dem med kunskap om könsrelaterat nätvåld och om hur man bättre kan förstå och ta hand om offer, särskilt dem som valt att lämna in klagomål, i syfte att undvika sekundär viktimisering och återtraumatisering. Parlamentet betonar också behovet av att tillhandahålla utbildning i utredning och lagföring av könsrelaterade nätvåldsbrott.

24. Europaparlamentet påminner om behovet av att tillhandahålla stödtjänster, hjälplinjer, tillgängliga rapporteringsmekanismer och rättsmedel som syftar till att skydda och stödja offer för könsrelaterat nätvåld. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna, med stöd av unionen, att utveckla ett harmoniserat, användarvänligt, tillgängligt och regelbundet uppdaterat register över de stödtjänster, hjälplinjer och rapporteringsmekanismer som är tillgängliga i enskilda fall av nätvåld mot kvinnor, som skulle kunna göras tillgängligt på en enda plattform och även innehålla information om det stöd som finns tillgängligt för andra former av våld mot kvinnor. Parlamentet konstaterar att problemet med könsrelaterat nätvåld förmodligen är mer omfattande än vad som framgår av befintliga uppgifter på grund av en underrapportering och normalisering av könsrelaterat nätvåld.

Tisdag den 14 december 2021

25. Europaparlamentet understryker vikten av medier och sociala medier för att öka medvetenheten när det gäller att förebygga och bekämpa könsrelaterat nätvåld.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja kampanjer som ökar medvetenheten, är informativa och opinionsbildande och som tar itu med könsrelaterat nätvåld i alla dess former och bidrar till att säkerställa ett säkert digitalt offentligt rum för alla. Parlamentet anser att en EU-omfattande informationskampanj om könsrelaterat nätvåld bland annat bör innehålla information som syftar till att utbilda yngre unionsmedborgare i hur man känner igen och anmäler olika former av nätvåld och i digitala rättigheter. Parlamentet konstaterar att unga kvinnor är särskilt utsatta för könsrelaterat nätvåld och efterlyser i detta sammanhang även nya särskilda förebyggande och medvetandehöjande initiativ ⁽²⁹⁾.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att upprätta ett tillförlitligt system för regelbunden insamling av unionsomfattande uppdelade, jämförbara och relevanta statistiska uppgifter om könsrelaterat våld samt dess förekomst, dynamik och konsekvenser, och att utveckla indikatorer för att mäta framsteg. Parlamentet bekräftar behovet av att samla in omfattande, uppdelade och jämförbara uppgifter, inbegripet vetenskapliga data, för att mäta omfattningen av könsrelaterat våld, hitta lösningar och mäta framsteg. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att samla in och tillhandahålla relevanta uppgifter. Parlamentet rekommenderar kommissionen och medlemsstaterna att utnyttja den kapacitet och expertis som EIGE, Eurostat, FRA, Europol, Eurojust och Enisa besitter. Parlamentet välkomnar kommissionens åtagande att genomföra en unionsomfattande undersökning om könsrelaterat våld och lägga fram resultaten 2023.

28. Europaparlamentet konstaterar att könsrelaterat nätvåld kan få stora konsekvenser med allvarliga och livslånga konsekvenser för offren, såsom fysiologiska effekter och effekter på den psykiska hälsan, inbegripet stress, koncentrationsproblem, ångest, panikattacker, låg självkänsla, depression, posttraumatisk stress, social isolering, brist på tillit och en känsla av att tappa kontrollen, rädsla, självskadebeteende och självmordstankar.

29. Europaparlamentet påpekar att effekten av könsrelaterat nätvåld kan skada offrens rykte, leda till fysiska och medicinska problem, rubba offrens livssituation, kränka rätten till personlig integritet och innebära att de drar sig undan miljöer på och utanför nätet. Parlamentet understryker att könsrelaterat nätvåld också kan ha en negativ ekonomisk effekt – de kan få lägre närvaro på arbetsplatsen, riskera att bli av med sitt jobb, förlora förmågan att söka jobb och få minskad livskvalitet, och menar att vissa av dessa effekter kombineras med andra former av diskriminering som kvinnor och hbtqi-personer utsätts för på arbetsmarknaden.

30. Europaparlamentet är bekymrat över den effekt som psykiska hälsokonsekvenser kan få i synnerhet för ungdomar, vilket inte bara kan leda till en markant försämrad skolgång, men också att de drar sig undan det sociala och offentliga livet, inklusive isolerar sig från sina familjer.

31. Europaparlamentet understryker att könsrelaterat nätvåld har en negativ psykologisk, social och ekonomisk effekt på kvinnors och flickors liv, både på och utanför nätet. Parlamentet konstaterar att könsrelaterat nätvåld drabbar kvinnor och flickor på olika sätt till följd av överlappande former av diskriminering på grund av, utöver deras kön, bland annat deras sexuella läggning, ålder, ras, religion eller funktionsnedsättning, och påminner om att en intersektionell strategi är avgörande för att förstå dessa specifika former av diskriminering.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ägna särskild uppmärksamhet åt de intersektionella former av könsrelaterat nätvåld som kan drabba kvinnor och flickor som tillhör grupper som befinner sig i en utsatt situation, t.ex. etniska minoriteter, funktionsnedsatta och hbtqi-personer. Parlamentet påminner om att klassificeringen av hbtqi-personer som en "ideologi" ökar i kommunikationen på och utanför nätet, och i kampanjer mot så kallad genusideologi. Parlamentet framhåller att feminister och hbtqi-aktivister ofta är föremål för förtalskampanjer, hatpropaganda på nätet och nätmobbning.

33. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla särskilda kostnadsfria stödtjänster för grupper som hamnat i en utsatt situation, inbegripet krisstöd och långsiktigt stöd, såsom psykologiskt, medicinskt, rättsligt, praktiskt och socioekonomiskt stöd, och program, särskilt för digital utbildning, digital kompetens och digitala färdigheter. Kommissionen uppmanas att stödja medlemsstaterna i detta avseende.

⁽²⁹⁾ FRA:s rapport av den 3 mars 2014 *Violence against women – an EU-wide survey*.

Tisdag den 14 december 2021

34. Europaparlamentet finner det djupt beklagligt att könsrelaterat nätvåld håller på att bli allt vanligare och att det minskar kvinnors och hbtqi-personers delaktighet i det offentliga livet och den offentliga debatten, och således urholkar unionens demokrati och principer och hindrar dem från att fullt ut åtnjuta sina grundläggande rättigheter och friheter, särskilt yttrandefriheten. Parlamentet beklagar vidare det faktum att könsrelaterat nätvåld också leder till censur. Parlamentet beklagar att ett sådant "tystande" särskilt riktas mot kvinnliga aktivister, däribland feministiska kvinnor och flickor, hbtqi+-aktivister, artister, kvinnor i mansdominerade industrier, journalister, politiker, människorättsförsvarare och bloggare med avsikten att avskräcka kvinnor från att delta i det offentliga livet, inbegripet i politik och beslutsfattande. Parlamentet är bekymrat över att den hämmande effekt som könsrelaterat nätvåld har ofta sprider sig till verkligheten utanför nätet och att normaliseringen av nätvåld mot kvinnor som deltar i den offentliga debatten aktivt bidrar till en underrapportering av dessa brott och begränsar unga kvinnors engagemang i synnerhet.

35. Europaparlamentet påminner om ökningen av kvinnofientliga, jämställdhetsfientliga och antifeministiska rörelser och deras angrepp på kvinnors rättigheter.

36. Europaparlamentet påminner om att könsnormer och könsstereotyper står i centrum för könsdiskrimineringen. Parlamentet betonar att jämställdheten påverkas av hur könsstereotyper skildras i medierna och i reklam. Parlamentet uppmanar mediekkanaler och medie företag att stärka självreglerande mekanismer och uppförandekoder för att fördöma och bekämpa sexistiskt reklam- och medieinnehåll, såsom sexistiska bilder och språk, sexistiska metoder och könsstereotyper.

37. Europaparlamentet konstaterar att de flesta förövare av könsrelaterat våld är män. Europaparlamentet understryker den viktiga roll som undervisning från tidig ålder har när det gäller att främja och diskutera jämställdhet och maktförhållanden mellan män och kvinnor och mellan pojkar och flickor, och att avskaffa fördomar och könsstereotyper som leder till skadliga sociala könsnormer. Parlamentet känner dessutom oro över att mäns våld mot kvinnor ofta börjar med pojkars våld mot flickor. Parlamentet påminner om att det språk, de läroplaner och böcker som används i skolorna kan stärka könsstereotyperna och påminner vidare om vikten av undervisning i digitala färdigheter, såsom cyberhygien och nätetikett, samt i en respektfull användning av teknik bland män och pojkar och i hur man ska bete sig mot kvinnor och flickor på nätet, och av att säkerställa kvinnors yttrandefrihet och meningsfulla delaktighet i den offentliga debatten. Parlamentet uppmanar i detta avseende medlemsstaterna att utveckla strategier för att bekämpa könsstereotyper i utbildningen genom pedagogisk utbildning, och en översyn av läroplaner, läromedel och pedagogiska metoder.

38. Europaparlamentet framhåller att kvinnor, flickor och hbtqi-personer ofta hindras från att komma in på IKT-området och det digitala området. Parlamentet beklagar att klyftan mellan könen finns inom alla digitala teknikområden, inbegripet ny teknik såsom AI, och är särskilt oroat över klyftan mellan könen inom teknisk innovation och forskning. Parlamentet framhåller att en av AI:s största svagheter rör vissa typer av diskriminering såsom kön, ålder, funktionsnedsättning, religion, ras eller etniskt ursprung, social bakgrund eller sexuell läggning. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att påskynda åtgärder för att ta itu med sådan diskriminering, i synnerhet genom att ta itu med könsklyftan inom sektorn, och säkerställa ett fullständigt skydd av de grundläggande rättigheterna.

39. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja deltagande för kvinnor i IKT-sektorn och att främja en karriär i denna sektor för kvinnor genom att tillhandahålla tillräckliga incitament i sina respektive nationella, regionala och lokala handlingsplaner eller jämställdhetsstrategier. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att ta itu med klyftan mellan könen i IKT-sektorn och inom sektorerna för naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik genom utbildning, informativa kampanjer, yrkesutbildning, lämplig finansiering, främjande av en större andel kvinnor inom dessa sektorer, särskilt i beslutsfattande positioner, förbättrad balans mellan arbetsliv och privatliv, lika möjligheter, en säker och möjliggörande arbetsmiljö, inklusive nolltolerans mot sexuella och moraliska trakasserier.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa en korrekt tillämpning av direktiv 2011/93/EU i syfte att öka medvetenheten och minska risken för att barn blir offer för övergrepp eller utnyttjande på nätet.

41. Europaparlamentet välkomnar kommissionens tillkännagivande i sin nyligen antagna strategi för brottsoffers rättigheter att inrätta ett unionsnätverk för förebyggande av könsrelaterat våld och våld i hemmet och att vidta åtgärder för att skydda offer för könsrelaterat nätvåld genom att underlätta utvecklingen av en ram för samarbete mellan nätplattformar och andra intressenter.

Tisdag den 14 december 2021

42. Europaparlamentet noterar kravet, från kommissionens rådgivande kommitté för lika möjligheter för kvinnor och män, på lagstiftning på unionsnivå om bekämpning av våld mot kvinnor på nätet.
43. Europaparlamentet framhåller behovet av att skydda, ge egenmakt åt, stödja och säkerställa ersättning för personer som utsatts för könsrelaterat nätvåld, och att tillhandahålla likvärdig tillgång till rättslig prövning, särskilt när det gäller tillhandahållande av grundläggande psykologisk och juridisk rådgivning, som är tillgänglig för alla offer för könsrelaterat nätvåld.
44. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i samarbete med organisationer i det civila samhället säkerställa högkvalitativ utbildning med ett jämställdhetsperspektiv för yrkesverksamma och annan personal, bland annat inom socialtjänsten, för tjänstemän vid brottsbekämpande myndigheter och inom rättsväsendet och undervisande personal.
45. Europaparlamentet påminner i detta sammanhang om vikten av att ge oberoende organisationer i det civila samhället ekonomiska och mänskliga resurser för att tillhandahålla stödtjänster, såsom juridisk rådgivning, psykologiskt stöd, och rådgivning.
46. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra stödtjänster, inbegripet juridisk och psykologisk rådgivning, tillgängliga för alla offer, att upprätta ett tydligt protokoll för att hjälpa offer för könsrelaterat nätvåld och att förhindra ytterligare skada och upprepad viktigmisering samt att se till att offren har omedelbar tillgång till rättslig prövning. Parlamentet betonar behovet av att öka medvetenheten bland offren om vilka stödtjänster som finns tillgängliga i detta avseende. Parlamentet uppmanar dessutom medlemsstaterna att utveckla och sprida tillgänglig information om de juridiska vägar och stödtjänster som finns tillgängliga för offer för könsrelaterat nätvåld och att skapa klagomålsmekanismer som offren enkelt och omedelbart kan tillgå, även på digital väg.
47. Europaparlamentet är bekymrat över marknadsföringen av teknik för att underlätta övergrepp, särskilt marknadsföringen av stalkerprogram. Parlamentet avvisar idén om att applikationer för stalkerprogram kan betraktas som applikationer för föräldrakontroll.
48. Europaparlamentet understryker den viktiga roll som onlineplattformar måste spela för att komma åt och bekämpa könsrelaterat nätvåld. Parlamentet betonar att medlemsstaterna måste samarbeta med onlineplattformar för att anta åtgärder och säkra snabba och tillgängliga rapporteringsmekanismer i kampen mot nätvåld och för att skapa säkerhet på internet och säkerställa kvinnors personliga integritet på nätet och lämpliga prövningsmekanismer.
49. Europaparlamentet efterlyser ett effektivt samarbete mellan brottsbekämpande myndigheter och teknikföretag och tjänsteleverantörer, som bör vara i full överensstämmelse med de grundläggande fri- och rättigheterna och bestämmelserna om uppgiftsskydd, i syfte att säkerställa att offrens rättigheter tillgodoses och att de skyddas.
50. Europaparlamentet välkomnar i detta avseende kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om en inre marknad för digitala tjänster (rättsakten om digitala tjänster) och om ändring av direktiv 2000/31/EG, som syftar till att skapa ett säkrare digitalt område, och i linje med relevanta unionsrättsakter, där grundläggande rättigheter och friheter skyddas.
51. Europaparlamentet uppmanar med kraft rådet att snarast slutföra unionens ratificering och fulla genomförande av Istanbulkonventionen på grundval av en bred anslutning utan inskränkningar, och att förespråka en snabb ratificering samt ett snabbt och korrekt genomförande och verkställande av den från medlemsstaternas sida. Parlamentet beklagar att hittills endast 21 medlemsstater har ratificerat den och uppmanar Bulgarien, Tjeckien, Ungern, Lettland, Litauen och Slovakien att ratificera konventionen.
52. Europaparlamentet betonar att Istanbulkonventionen är den mest omfattande internationella överenskommelse där de bakomliggande orsakerna till alla former av könsrelaterat våld tas upp, och lagstiftningsåtgärder för våld både på och utanför nätet säkerställs, och den bör betraktas som en miniminorm. Parlamentet fördömer starkt vissa medlemsstaters försök att misskreditera Istanbulkonventionen och bromsa de framsteg som gjorts i kampen mot könsrelaterat våld. Parlamentet betonar vikten av ett effektivt genomförande av konventionen i hela unionen och påminner om att ett misslyckande med att slutföra ratificeringen innebär att unionens trovärdighet undergrävs. Parlamentet betonar att denna uppmaning inte minskar betydelsen av uppmaningen om att anta en unionsrättsakt om bekämpning av könsrelaterat våld, utan istället kompletterar den. Parlamentet påminner om att nya lagstiftningsåtgärder ska vara förenliga med de rättigheter och skyldigheter som fastställs i Istanbulkonventionen och bör komplettera dess ratificering. Parlamentet uppmanar därför med kraft medlemsstaterna och unionen att anta ytterligare åtgärder, däribland bindande lagstiftningsåtgärder, för att bekämpa dessa former av våld i det kommande direktivet om förebyggande och bekämpning av alla former av könsrelaterat våld.

Tisdag den 14 december 2021

53. Europaparlamentet upprepar med eftertryck det åtagande som det tidigare uttryckt, att bekämpa könsrelaterat våld, och upprepar sitt krav på ett övergripande direktiv som omfattar alla former av könsrelaterat våld, inbegripet kränkningar av kvinnors sexuella och reproduktiva hälsa och rättigheter, nätvåld och sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp såväl som skyldigheter att förebygga, utreda och åtala förövare, att skydda offer och vittnen och att samla in data, som bästa sättet att få ett slut på könsrelaterat våld.
54. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att använda det kommande direktivet för att kriminalisera könsrelaterat nätvåld, som en hörnsten i harmoniseringen av befintliga och framtida rättsakter.
55. Europaparlamentet uppmanar rådet att aktivera övergångsklausulen genom att anta ett beslut om att identifiera könsrelaterat våld som ett område av särskilt allvarlig brottslighet med ett gränsöverskridande inslag i enlighet med artikel 83.1 tredje stycket i EUF-fördraget.
56. Europaparlamentet begär att kommissionen utan onödigt dröjsmål, som en del av sitt kommande lagstiftningsförslag, på grundval av artikel 83.1 första stycket i EUF-fördraget, lägger fram ett förslag till rättsakt om åtgärder mot könsrelaterat nätvåld i enlighet med rekommendationerna i bilagan till denna resolution. Parlamentet påpekar att förslaget inte bör undergräva insatserna för att identifiera könsrelaterat våld som en ny kategori särskilt allvarlig brottslighet med ett gränsöverskridande inslag i enlighet med artikel 83.1 tredje stycket i EUF-fördraget eller andra härledda rättsakter om könsrelaterat våld som parlamentet tidigare efterlyst.
57. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och bifogade rekommendationer till kommissionen och rådet.
-

Tisdag den 14 december 2021

BILAGA TILL RESOLUTIONEN:**REKOMMENDATIONER TILL KOMMISSIONEN OM INNEHÅLLET I DET BEGÄRDA FÖRSLAGET OM BEKÄMPNING AV KÖNSRELATERAT VÅLD: NÄTVÅLD*****Rekommendation 1 om målet för lagstiftningsförslaget***

Målet är att i det kommande direktivet om förebyggande och bekämpning av alla former av könsrelaterat våld inkludera minimiregler, som en harmoniserad politisk åtgärd, vad gäller definitionen av brottet könsrelaterat nätvåld samt därmed sammanhängande påföljder, att fastställa åtgärder som främjar och stödjer medlemsstaternas förebyggande insatser mot detta brott, och att fastställa åtgärder för att skydda, stödja och säkerställa ersättning till offren.

Dessutom, enligt jämlikhetsstrategin för hbtqi-personer 2020–2025, i det kommande förslaget inkludera definitionen av hatbrott och hatpropaganda på nätet då det riktar sig mot hbtqi-personer.

Detta förslag bör inte undergräva insatser för att fastställa alla former av könsrelaterat våld som ett nytt område med särskilt allvarlig brottslighet.

Rekommendation 2 om omfattning och definitioner

I definitionen av könsrelaterat nätvåld bör anges nätvåldets omfattning, utsträckning och könsrelaterade och intersektionella karaktär samt betonas att könsrelaterat nätvåld ingår i det ständigt pågående könsrelaterade våldet.

Förslaget bör innehålla en definition som bygger på definitionerna i befintliga instrument, såsom Europarådets konvention om it-brottslighet eller Istanbulkonventionen, de definitioner som utarbetats av kommittén för konventionen om it-brottslighet, kommissionens rådgivande kommitté för lika möjligheter för kvinnor och män och FN:s särskilda rapportör om våld mot kvinnor, dess orsaker och konsekvenser samt de definitioner som utformats mot bakgrund av it-brottslighet eller nätvåld mot barn eller våld mot kvinnor.

På grundval av befintliga instrument skulle en möjlig definition kunna vara: Könsrelaterat nätvåld är en form av könsrelaterat våld och alla former av könsrelaterat våld som begås, stöds eller förvärras helt eller delvis genom användning av IKT, såsom mobiltelefoner och smarttelefoner, internet, sociala medieplattformar eller e-post, mot en kvinna för att hon är kvinna, eller som drabbar kvinnor på ett oproportionerligt sätt, eller mot hbtqi-personer på grund av deras könsidentitet, könsuttryck eller könskaraktäristika och som resulterar i, eller sannolikt kommer att resultera i, fysisk, sexuell, psykisk eller ekonomisk skada, inbegripet hot om sådana handlingar, tvång eller godtyckligt frihetsberövande, i det offentliga eller privata livet.

— Vilka brott?

Begreppet "it-brottslighet" i artikel 83.1 i EUF-fördraget kan även anses omfatta brott som begås mot elektroniska kommunikationsnät eller informationssystem eller genom användning av dem, och allvarliga former av könsrelaterat våld på nätet med ett gränsöverskridande inslag kan omfattas av definitionen av "it-brottslighet" i den mening som avses i artikel 83.1 i EUF-fördraget.

Artikel 83.1 i EUF-fördraget skulle dessutom kunna ligga till grund för åtgärder som syftar till att förebygga könsrelaterat nätvåld och ge stöd till de utsatta personerna, eftersom sådana åtgärder är sekundära i förhållande till lagstiftningsförslagets huvudsakliga mål.

Lagstiftningsförslagets omfattning bör täcka alla former av könsrelaterat våld som helt eller delvis begås, stöds eller förstärks genom användning av IKT, såsom mobiltelefoner och smarttelefoner, internet, sociala medieplattformar eller e-post, mot en kvinna för att hon är kvinna eller som drabbar kvinnor i oproportionellt hög grad, eller mot hbtqi-personer på grund av könsidentitet, könsuttryck eller könsegenskaper.

Tisdag den 14 december 2021

Det är inte möjligt att lägga fram en uttömmande typologi över de olika formerna av könsrelaterat nätvåld, eftersom våldet ständigt utvecklas och nya former växer fram, men följande typer bör ändå nämnas och definieras:

- **Nättrakasserier**, inbegripet nätmobbning, sexuella trakasserier på nätet, oönskat mottagande av material av tydlig sexuell karaktär, mobbning och "deadnaming".
- **Nätstalkning**.
- **IKT-relaterade kränkningar av den personliga integriteten**, inbegripet åtkomst till, inspelning, delning, skapande och manipulering av privata uppgifter eller bilder, i synnerhet, bland annat bildbaserade sexuella övergrepp, skapande eller spridning av privata sexuella bilder utan samtycke, doxing och identitetsstöld.
- **Inspelning och delning av bilder av våldtäkter eller andra former av sexuella övergrepp**.
- **Fjärrstyrning eller övervakning**, inbegripet med hjälp av spionappar på mobila enheter.
- **Hot**, inbegripet direkta hot och hot om och uppmaningar till våld, såsom våldtäktsshot, utpressning, sexuell utpressning, utpressning riktad mot offret, deras barn eller anhöriga eller andra personer som stöder offret och som indirekt påverkas.
- **Sexistisk hatpropaganda**, inbegripet att lägga ut och dela innehåll som uppviglar till våld eller hat mot kvinnor eller hbtqi-personer på grund av deras könsidentitet, könsuttryck eller könskaraktäristika.
- **Framkallande av självskaðebeteende**, såsom självmord eller anorexia samt psykiskt skadliga beteenden.
- **Datorskador** mot filer, program och enheter, attacker mot webbplatser och andra digitala kommunikationskanaler.
- **Olaglig åtkomst** till mobiltelefoner, e-postmeddelanden och snabbmeddelanden eller sociala mediekonton.
- **Brott mot kommunikationsrestriktioner** som fastställts genom domstolsbeslut.
- **Användning av tekniska hjälpmedel för människohandel**, inbegripet sexuellt utnyttjande av kvinnor och flickor.
- **Vilka offer?**

Förslaget bör omfatta personer som utsätts för könsrelaterat nätvåld och särskilt beakta intersektionella former av diskriminering och brottsoffer som deltar i det offentliga livet, bland annat

- kvinnor och flickor i all deras mångfald, och
- hbtqi-personer på grundval av deras könsidentitet, könsuttryck eller könskaraktäristika.

Rekommendation 3 om förebyggande åtgärder

Medlemsstaterna bör genomföra en rad åtgärder för att förhindra könsrelaterat nätvåld, alla sådana åtgärder bör förhindra återtraumatisering och stigmatisering av offer för könsrelaterat nätvåld, sätta offren i centrum och ha en intersektionell strategi. Dessa åtgärder bör inbegripa följande:

- Informations- och utbildningsprogram, inbegripet program riktade till pojkar och män samt kampanjer med deltagande av alla berörda aktörer och intressenter i syfte att åtgärda grundorsakerna till könsrelaterat nätvåld inom en bredare kontext av könsrelaterat våld i syfte att åstadkomma en förändring i sociala och kulturella attityder och undanröja könsnormer och stereotyper samt arbeta för att grundläggande rättigheter respekteras på nätet, särskilt med hänsyn till sociala medieplattformar, och öka kunskaperna om säker internetanvändning.

Tisdag den 14 december 2021

- Forskning om könsrelaterat nätvåld, bland annat aspekter såsom orsaker, utbredning, konsekvenser; offer, förövare, uttrycksätt, kanaler och behov av stödtjänster; denna forskning bör omfatta studier och anpassning av brottsstatistiken om könsrelaterat nätvåld för att identifiera behov av lagstiftning och andra åtgärder; denna forskning bör stödjas genom insamling av uppdelade, intersektionella och omfattande data.
- Allmän digital utbildning, digital kompetens och digitala färdigheter, såsom cyberhygien och nätetikett, inbegripet i skolans läroplaner, i syfte att främja ökad förståelse av digital teknik, särskilt att förhindra felaktigt utnyttjande av sociala medier och ge användarna större inflytande, förbättra den digitala delaktigheten, säkerställa respekt för grundläggande rättigheter, undanröja all bristande jämställdhet och könsdiskriminering i tillgången till teknik och säkerställa en blandad könsfördelning inom tekniksektorn, särskilt i utvecklingen av ny teknik, inbegripet i utbildningen för lärare.
- Underlättande av kvinnors tillgång till utbildning och den akademiska världen inom digitala teknikområden för att undanröja könsklyftan, inbegripet den digitala könsklyftan, och säkerställa en blandad könsfördelning inom högteknologiska sektorer, såsom IKT och naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik, särskilt när det gäller utvecklingen av ny teknik, inbegripet artificiell intelligens, och i synnerhet i beslutsfattande positioner.
- Främjande och utbyte av bästa praxis när det gäller tillgång till rättslig prövning, domar och rättsmedel med en jämställdhetsinriktad strategi.
- Främjande av integrerade och övergripande utbildnings- och behandlingsprogram för att förhindra att förövarna återfaller i brott samt för att styra beteenden och attityder bort från våld, i samarbete med relevanta institutioner och organisationer i det civila samhället, med beaktande av lokalt förankrade metoder och förändrande strategier för rättvisa, som är avgörande för att stoppa våldsspiralen.
- Utveckling av samarbete mellan medlemsstaterna i syfte att utbyta information, sakkunskap och bästa praxis, särskilt genom det europeiska nätverket för förebyggande av brottslighet, och samordning med Europeiska it-brottscentrumet vid Europol och med andra relaterade organ såsom Eurojust, i linje med grundläggande rättigheter.
- Säkerställande av att onlineplattformar som främst används för spridning av användargenererat pornografiskt innehåll vidtar nödvändiga tekniska och organisatoriska åtgärder för att se till att de användare som sprider innehåll har identifierat sig genom en dubbel registrering via e-post och mobiltelefon.
- Erkännande av, stöd till och information om organisationer i det civila samhället som arbetar med könsrelaterat våld och förebyggande åtgärder, bland annat se till att de har ekonomiskt stöd.
- Främjande av riktad och kontinuerlig utbildning för yrkesverksamma och annan personal, bland annat inom socialtjänsten, för tjänstemän vid brottsbekämpande myndigheter och inom rättsväsendet och andra relevanta aktörer, för att säkerställa att man förstår orsakerna till och effekterna av könsrelaterat nätvåld och att offren behandlas på lämpligt sätt, och för att garantera att utbildningen för alla yrkesverksamma är jämställdhetsinriktad.
- Övervägande av en reglering av utvecklingen av programvara för övervakning, i syfte att beakta eventuellt utnyttjande eller missbruk av en sådan tillämpning och tillhandahålla lämpliga skyddsåtgärder för att skydda de grundläggande rättigheterna och säkerställa efterlevnad av tillämplig dataskyddslagstiftning. Förbud av kommissionen mot saluföring av all programvara för övervakning som bedriver övervakning utan användarens samtycke och utan tydliga indikationer på dess aktivitet.
- Övervägande av uppförandekoden för onlineplattformar, med beaktande av dess eventuella konsekvenser eller roll i samband med könsrelaterat nätvåld, och genom att säkerställa att det civila samhällets organisationer kan delta i utvärderingen och översynen av uppförandekoden för att motverka olaglig hatpropaganda på nätet. Antagande av åtgärder som ålägger it-företag att förbättra den återkoppling de tillhandahåller användarna via meddelanden, vilket skulle göra det möjligt för dem att reagera snabbt och effektivt när det gäller innehåll som flaggats som olagligt.
- Erkännande av den digitala dimensionen av könsrelaterat våld i nationella strategier, program och handlingsplaner som en del av ett helhetsgrepp i kampen mot alla former av könsrelaterat våld.

Tisdag den 14 december 2021

- Främjande av samarbete mellan medlemsstater, mellanhänder på nätet och icke-statliga organisationer som arbetar med denna fråga – t.ex. genom evenemang för ömsesidigt lärande eller offentliga konferenser.
- Tvärvetenskapligt samarbete och samarbete med berörda parter, bland annat med teknikföretag, värdtjänstleverantörer och behöriga myndigheter, om bästa praxis för att bekämpa könsrelaterat våld i linje med grundläggande rättigheter.

Rekommendation 4 om skydd av samt stöd och ersättning till offer

Kommissionen och medlemsstaterna bör vidta följande åtgärder, alla med offren i centrum och en sektorsöverskridande strategi:

- Främja obligatorisk specifik och fortsatt utbildning för yrkesverksamma som arbetar med personer som utsatts för könsrelaterat nätvåld, bland annat personal inom brottsbekämpande myndigheter, socialtjänsten, barnomsorgen, hälso- och sjukvården, straffrättsliga aktörer och personal inom rättsväsendet. Unionsomfattande utbildningsprogram skulle kunna genomföras inom ramen för programmet Rättsliga frågor och programmet för medborgare, jämlikhet, rättigheter och värden och tillsammans med Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol) och det europeiska nätverket för rättslig utbildning. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt sekundär viktigmisering och hur det kan undvikas samt åt det könsrelaterade våldets dubbla karaktär (på och utanför nätet) och intersektionell diskriminering samt åt hjälp till offer med särskilda behov.
- Se till att all utbildning för yrkesverksamma har ett jämställdhetsperspektiv och att programmet omfattar åtgärder som säkerställer att ett brottsoffer inte faller offer på nytt under de straffrättsliga förfarandena (upprepad viktigmisering och stigmatisering).
- Se till att onlineplattformar som främst används för spridning av användargenererat pornografiskt innehåll vidtar de tekniska och organisatoriska åtgärder som krävs för att garantera tillgång till ett kvalificerat anmälningsförfarande i sådan form att enskilda individer kan anmäla till plattformen att bildmaterial som återger dem eller som påstås visa dem sprids utan deras samtycke och kan förse plattformen med prima facie-bevis på deras fysiska identitet, och för att det innehåll som anmäls genom detta förfarande avlägsnas inom 48 timmar.
- Se till att onlineplattformar som främst används för spridning av användargenererat pornografiskt innehåll vidtar de tekniska och organisatoriska åtgärder som krävs för att berättiga professionell och manuell innehållsmoderering, där innehåll som med stor sannolikhet är olagligt, såsom voyeuristiskt eller våldtäktsrelaterat innehåll, ses över.
- Inrätta nationella kontaktpunkter inom socialtjänsten och brottsbekämpande organ med särskild personal som utbildats i könsrelaterat nätvåld, för att brottsoffer ska kunna anmäla könsrelaterat nätvåld i en säker miljö. Kontaktpunkterna bör samordnas genom ett nätverk. Dessa åtgärder skulle bidra till att ta itu med underrapportering och upprepad viktigmisering, och de skulle skapa en säkrare miljö för personer som utsatts för könsrelaterat nätvåld.
- Underlätta tillgången till information för brottsoffer på ett enkelt och tillgängligt språk som personen kan förstå, särskilt om rättshjälp och rättsliga åtgärder, och utveckla särskilda tjänster för personer som utsatts för nätvåld (hjälpplinjor, skyddade boenden), rättsligt och psykologiskt stöd). Underlätta för brottsoffer att anmäla, så att de kan få en skyddsorder och utveckla mekanismer för klagomål med lämpliga åtgärder för ersättning.
- Förse nationella hjälptelefoner med de resurser och den expertis som krävs för att hantera den digitala dimensionen av könsrelaterat våld.
- Inrätta en unionsomfattande hjälptelefon som en kontaktpunkt för brottsoffer och se till att de lätt och kostnadsfritt kan använda den. Utveckla en katalog över stödtjänster, inbegripet hjälptelefoner och rapporteringsmekanismer som är tillgängliga i enskilda fall av nätvåld.

Tisdag den 14 december 2021

- Säkerställa att offer för könsrelaterat nätvåld i medlemsstaterna har tillgång till specialiserade stödtjänster och till rättslig prövning, rättsmedel samt säkra och tillgängliga rapporteringsförfaranden och mekanismer oberoende av om ett klagomål lämnas in. Undanröja alla hinder som de brottsoffer som beslutar sig för att lämna in ett klagomål kan ställas inför och skapa klagomålsmekanismer som är omedelbart lättillgängliga för brottsoffer, även på digital väg,
- Utveckla samarbetsmekanismer mellan medlemsstaterna, mellanhänder på nätet och icke-statliga organisationer som arbetar med frågan samt mellan relevanta aktörer såsom rättsväsendet, allmänna åklagare, brottsbekämpande organ, lokala och regionala myndigheter och organisationer i det civila samhället.
- Stödja det civila samhällets organisationer, särskilt de som tillhandahåller stödtjänster för brottsoffer, bland annat genom att bevilja ekonomiskt stöd.
- Främja etisk utveckling och användning av tekniska lösningar som stöder brottsoffer och hjälper till att identifiera förövarna, samtidigt som full överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna garanteras.

Kommissionen bör utarbeta vägledande principer för brottsbekämpande tjänstemän när de hanterar offer som anmäler könsrelaterat nätvåld, vilka bör förse dem med den mjuka kompetens som krävs för att noggrant lyssna, förstå och respektera alla personer som utsatts för könsrelaterat nätvåld. De vägledande principerna bör ha ett jämställdhetsperspektiv.

Medlemsstaterna bör utveckla särskilda skydds- och stödtjänster som är tillgängliga kostnadsfritt för alla brottsoffer, inbegripet akut och långsiktigt stöd, såsom psykologiskt, medicinskt, rättsligt, praktiskt och socioekonomiskt stöd, med beaktande av offrens specifika behov, och ägna särskild uppmärksamhet åt brottsoffer som tillhör grupper som är särskilt utsatta eller behövande. Kommissionen bör stödja medlemsstaterna i detta avseende.

Rekommendation 5 om lagföring och kriminalisering av könsrelaterat nätvåld

På grundval av den definition som avses i rekommendation 2 och med tanke på att kriminalisering av könsrelaterat nätvåld kan ha en avskräckande effekt på förövare bör kriminaliseringen av könsrelaterat nätvåld ta hänsyn till följande kriterier:

- De former av könsrelaterat nätvåld som ska kriminaliseras av medlemsstaterna (vilket också bör omfatta tidigare faser av nätvåld – anstiftan, medhjälp och försök).
- Lägsta och högsta straffrättsliga påföljder (fängelse och böter).
- Gränsöverskridande utredning och lagföring.
- Särskilda bestämmelser som anger riktlinjerna för utredning och lagföring, främst riktade till brottsbekämpande myndigheter och åklagare, vilka också bör innehålla särskilda anvisningar för brottsbekämpning när det gäller insamling av bevis.
- Säkerställande av ett effektivt samarbete mellan brottsbekämpande myndigheter och teknikföretag och tjänstleverantörer, särskilt när det gäller identifiering av förövare och insamling av bevis, vilket bör ske i full överensstämmelse med grundläggande rättigheter och friheter och dataskyddsregler.
- Alla bevis bör samlas in på ett sådant sätt att de inte orsakar sekundär viktimisering och återtraumatisering för brottsoffret.
- Försvårande omständigheter, beroende på de utsatta kvinnornas, flickornas och hbtqi-personernas profil, exempelvis utnyttjande av de specifika egenskaper eller den utsatthet som präglar kvinnor, flickor och hbtqi-personer på nätet.
- Riskbedömningar bör ha ett avsnitt som omfattar och beaktar beteendemönster och könsrelaterade aspekter av incidenten, såsom stereotyper, diskriminering, sexuella hot och trakasserier. Denna information bör användas för att fastställa uppföljande åtgärder och för att förbättra insamlingen av uppgifter om de olika yttringarna av könsrelaterat nätvåld.
- Tillhandahållande av bevis bör inte utgöra en börda för brottsoffren eller bidra till ytterligare viktimisering.

Alla åtgärder bör sätta brottsoffren i centrum och vara intersektionella till sin natur.

Tisdag den 14 december 2021

Rekommendation 6 om insamling och rapportering av data

Kommissionen och medlemsstaterna bör regelbundet samla in och offentliggöra heltäckande uppdelade och jämförbara uppgifter om de olika formerna av könsrelaterat nätvåld, baserat inte bara på rapporter från de brottsbekämpande myndigheterna eller organisationer i det civila samhället, utan också på brottsoffrens erfarenheter. Dessa uppgifter skulle kunna följas av heltäckande studier. Medlemsstaternas uppgifter om könsrelaterat nätvåld bör samlas in och göras tillgängliga genom EIGE:s, FRA:s och Eurostats statistikdatabaser, och medlemsstaterna bör se till att de på bästa sätt utnyttjar EIGE:s kapacitet och resurser. FRA bör bedriva ny ingående unionsomfattande forskning om alla former av könsrelaterat nätvåld, och den bör grunda sig på unionens allra senaste data för att kunna sätta in rätt insatser.

Kommissionen bör regelbundet avge en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit åtgärder enligt denna rekommendation. Kommissionen bör också förbättra könsuppdelade uppgifter om förekomsten och skadorna av könsrelaterat nätvåld på unionsnivå.

Kommissionen och medlemsstaterna bör ta fram indikatorer för att mäta effektiviteten i sina insatser för att ta itu med könsrelaterat nätvåld.

Ytterligare rekommendationer skulle kunna omfatta följande:

- Att ta fram statistik om förekomsten och formerna av nätvåld, samtidigt som man främjar enhetlighet och jämförbarhet hos de uppgifter som samlas in av medlemsstaterna.
 - Att utarbeta ett unionsomfattande datainsamlingsprogram.
 - Att regelbundet samla in uppgifter för att hålla jämna steg med den ständiga utvecklingen av verktyg och teknik som kan användas för att begå nätvåld.
 - Att rekommendera ett utnyttjande av den kapacitet och expertis som EIGE, Eurostat, FRA, Europol, Eurojust och Enisa besitter.
-